

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОСНОВНИ СУД У БАЊА ЛУЦИ
Број: 71 0 К 347141 21 К
Дана: 04.04.2025. године

Правоснажна пресуда потврђена пресудом
Окружног суда у Бањој Луци број
71 0 К 347141 25 Кж дана 11.12.2025. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Основни суд у Бања Луци, судија Инес Чолић, уз учешће записничара Горане Дакић, у кривичном предмету против оптуженог Г. Б. због кривичног дјела Насилничко понашање из члана 362 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика Републике Српске, поступајући по оптужници Окружног јавног тужилаштва Бања Лука број Т13 0 КТ 0035377 17 од 13.12.2017. године, након јавног главног претреса одржаног дана 01.04.2025. године којем су присуствовали тужилац Окружног јавног тужилаштва Бања Лука, Тања Мрђа, оптужени лично у пратњи браниоца Гордана Јовишевића адвоката из Бања Луке, на основу члана 298 став 1 тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске, донио је и дана 04.04.2025. године, јавно објавио:

ПРЕСУДУ

Оптужени Г. Б., син Д. и Р., рођене М. рођен године у Б.Л., гдје је и настањен на адреси ..., по националности Србин, држављанин РС-БиХ, ЈМБГ: ..., са завршеном средњом школом, неожењен, нема дјеце, незапослен, издржава се од повремених послова, раније осуђиван.

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је (заједно са Д. Н., Т. М. и Б. А. – у односу на које су раније окончани кривични поступци);

Дана 21.01.2017. године око 04,00 часова у Б.Л., у Улици ..., у и испред пекаре „М.“ насилно понашао, на тај начин што су Б. А. и Б. Г. прво дошли у вербални сукоб, да би потом Б. Г. из пртљажника возила извадио механичарски кључ, те кренуо у правцу Б. А. и Д. Н., када долази до физичког обрачуна, на начин да је Д. Н. ударио затвореном песницом у предјелу главе Б. Г., услед чега је исти пао на под, којом приликом му испада механичарски кључ који је Д. Н. узео у руке, те са истим Б. Г. задао више удараца у предјелу главе, а потом је Т. М. ударио тупим предметом К. Б. у предјелу главе, да би потом наведена лица ушла у пекару „М.“ гдје су наставили са међусобном размјеном удараца и тучом, чиме су изазвали узнемирење грађана, а којом приликом је Г. Б. задобио лаку тјелесну повреду у виду раздерно нагњечне ране у потиљачној регији главе, раздерно нагњечне рану доње усне, нагњечење носа и нагњечење у регији груди, леђа и обје наткољенице.

Чиме би извршио кривично дјело Насилничко понашање из члана 362 став 2 Кривичног законика Републике Српске у вези са чланом 362 став 1 истог закона.

Оштећени се са имовиниско-правним захтјевом упућује на парнични поступак.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Окружно јавно тужилаштво у Бањалуци је подигнуло оптужницу број Т13 0 КТ 0035377 17 од 13.12.2017. године против Н. Д., М. Т., А.Б. и Г. Б. због кривичног дјела превара из члана 362 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17, 104/18, 15/21 и 73/23 - у даљем тексту: КЗ РС).

Наведена оптужница је потврђена рјешењем овога суда дана 19.02.2018. године. На рочишту за изјашњење о кривици одржаном дана 07.03.2018. године оптужени Г. Б. је изјавио да није крив за кривично дјело које му се ставља на терет, док је оптужени Н. Д. закључио споразум о признању кривице, а оптужени М. Т. и А.Б. су признали извршење кривичног дјела које им се ставља на терет, те је у односу на исте кривични поступак окончан, а у односу на оптуженог Г. Б. поступак је раздвојен и упућен другом судији ради провођења главног претреса.

У току главног претреса, а на приједлог тужилаштва изведени су сљедећи докази: саслушани су свједоци А. С., Б. К., Н. К. (р. Д.), Д. С. (р.Т.), као и вјештак мр др Далибор Недић, те су изведени материјални докази: Налаз и мишљење вјештака Завода за судску медицину РС мр. др Далибора Недића од 30.06.2017. године, ЦД из пекаре „М.“ од 21.01.2017. године, Записник о увиђају ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 13-01/2-31961/17 од 21.01.2017. године, Записник о саслушању свједока-општећеног С. А. ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 13-01/2-151/17 од 25.01.2017. године, Записник о саслушању свједока-општећеног К. Б. ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 13-01/2-202/17 од 01.02.2017. године, Записник о саслушању свједока С. Б. ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 13-01/2-123/17 од 23.01.2017. године, Записник о саслушању свједока Д. Ж. ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 13-01/2-128/17 од 23.01.2017. године, Записник о саслушању свједока Т. Д. ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 13-01/2-136/17 од 24.01.2017. године, Записник о саслушању свједока Н. Д. ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 13-01/2-213/17 од 02.02.2017. године, Потврда о привременом одузимању предмета од М. Д. ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 13-01/2-31961/17 од 08.02.2017. године, Службена забиљешка ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 336/17 од 21.01.2017. године, Службена забиљешка о усменом обавјештавању тужилаштва, ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 13-01/2-348/17 од 23.01.2017. године, Службена забиљешка ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 459/17 од 27.01.2017. године, Пријава повреде УКЦ РС Службе за неурохирургију број 368/17 од 21.01.2017. године на име Б. Г., Отпусно писмо УКЦ РС Службе за неурохирургију број 368/17 на име Г. Б., Налаз радиолога КТ главе на име Г. Б. од 21.01.2017. године, Налаз и мишљење УКЦ РС Хитне хирушке пријемне амбуланте

број 1549 од 21.01.2017. године на име Г. Б., Налаз и мишљење УКЦ РС Клиника за болести уха грла и носа број 124166 од 21.01.2017. године на име Г. Б., Извод из КЕ ЦЈБ Бањалука, СКП број 13-02/1-4-234-275/17 од 01.02.2017. године на име Г. Б. и Попис трошкова ОЈТ Бања Лука на износ од 100,00 КМ.

Бранилац је приговорио законитости изведених доказа Записник о саслушању свједока С. Б. ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 13-01/2-123/17 од 23.01.2017. године и Записник о саслушању свједока Д. Ж. ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 13-01/2-128/17 од 23.01.2017. године, позивајући се на повреде чланова 62, 63, 64 и 65 Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21– у даљем тексту: ЗКП РС), јер записници нису садржавали потпис записничара и нису испуњавали формалне услове валидности, који приговор суд одбија као неоснован јер су записници о саслушању свједока сачињени у складу са наведеним законским одредбама, односно потписани од стране полицијског службеника који је записнике сачинио и саслушаних лица.

Одбрана није имала приговор на медицинску документацију, али је приговорила законитости записника о увиђају и службеним забиљешкама, истичући да исте по закону не представљају валидне доказе у кривичном поступку. Суд је усвојио приговор одбране у погледу три службене забиљешке и одбио њихово извођење, из разлога што службена забиљешка садржи изјаву лица које је сачињава, а то лице није пред судом саслушано. Службене забиљешке су задржане у спису ради евентуалног одлучивања другостепеног суда о правилности одлуке овог суда..

Одбрана није предложила извођење доказа.

У својој завршној ријечи окружни јавни тужилац је остао при оптужници и истакао да је кривица оптуженог доказана изведеним доказима, нарочито видео снимком (ЦД-ом) из пекаре „М.“, на којем се види да је дошло до туче, свједочењима А. С., Б. К., Н. К. и Д. С., те медицинском документацијом о лаким тјелесним повредама Г. Б.. Тужилац је тврдио да једно од лица са снимка физички одговара опису оптуженог. Наводи да је оптужени задобио повреде у оквиру насилничког понашања и да је у том контексту дјеловао заједно са другим особама. Као олакшавајућу околност навео је чињеницу да је и сам задобио повреде, али предложио да суд оптуженог прогласи кривим и казни по закону.

Бранилац је у завршној ријечи навео да тужилаштво није доказало да је оптужени починио кривично дјело насилничког понашања. Истакао је да ни један материјални доказ не потврђује да је оптужени извршилац, да се на ЦД снимку не види да врши било какву насилну радњу, те да не постоји снимак из унутрашњости пекаре, иако се дио туче наводно дешавао и унутра. Одбрана је посебно указала на неправилности записника о увиђају (нема фото-документације и не садржи све елементе прописане чланом 63 ЗКП РС), да нити један свједок није изричито навео да је оптужени некога ударио, док је јасно из доказа да је он био нападнут и претучен. Бранилац је оспорио тврдњу да је оптужени дјеловао „у групи“, што је битан елемент за постојање квалификованог облика насилничког понашања (став 2 члана 362 КЗ РС). Истакао је да је понашање попут вожње на куки возила можда непримјерено,

али није насилничко понашање у смислу закона, те предложио да суд оптуженог ослободи оптужби.

Оптужени се придружио наводима браниоца.

Суд је, цијенећи сваки доказ појединачно и у њиховој међусобној вези, сходно одредби члана 295 став 2 ЗКП РС, одлучио као у изреци и из разлога који слиједе.

У својству свједока оптужбе саслушан је свједок А. С. који је изјавио да је у јануару 2017. године био у друштву са оптуженим Г. Б., Б. К. и Н. Д. у близини пекаре "М.". Присјетио се да су дошли аутом, те да је Г. Б. у алкохолисаном стању ходао иза возила и попео се на куку аутомобила. По доласку испред пекаре, С. је чуо галаму и видео како двојица младића прилазе Б. и почињу вербални сукоб, који је убрзо прерастао у физичко насиље. Према његовим ријечима, покушао је да смири ситуацију, али му је пришао младић у црвено-црној јакни, вукао га за јакну и ударао, а затим је још један младић покушао да га извуче ван пекаре. С. је пао, покрио се рукама и трпио ударце. Није се могао прецизно изјаснити о броју особа које су учествовале у сукобу, али је навео да је било много људи присутних око пекаре. Рекао је да је Г. Б. задобио повреде, а и Б. К. је касније пријавио да је повријеђен. С. тврди да Б. није иницирао сукоб, него да су младићи које не познаје први напали. Свједоку је предочен Записник о његовом саслушању у својству свједока-општећеног сачињеног код Полицијске станице Центар број 13-01/2-151/17 од 25.01.2017. године. Свједок је потврдио да је тачно оно што је наведено у записнику, а у коме је детаљније описао догађај и навео да су га 20/21. јануара 2017. године њихови пријатељи Б. К. и Н. Д. телефоном позвали да с њима крене у ноћни клуб „Д.“. Стигли су Опел Корсом, попили алкохол и остали до око 3:30 ујутро, након чега су се запутили до пекаре „М.“ да нешто поједу. Док су пролазили поред драгстора „С.“, свједок је примијетио да се Г. Б., под утицајем алкохола, попео на куку возила и тако дошао до улаза у пекару. У том тренутку зачуо је галаму и угледао двојицу непознатих младића (један у црвено-црној јакни, други у плавој) како прво виком, а потом и физичким насртајима нападају оптуженог. Свједок је пришао „плавом момку“ и покушао га одгурати од Г., али је нападач узвратио ударцима рукама и ногама по његовој глави и леђима. Свједок је пао на под, заштитио главу рукама и примао ударце, те је потом видео и трећег мушкарца како удара оптуженог поред пећи у унутрашњости пекаре. Након тога обојица су успјели ући у сами простор пекаре, али су радници закључали врата и нису им допустили да изађу док нису позвали полицију. Када је патрола стигла, нападачи су побјегли, а свједок и оптужени су остали повријеђени.

Саслушан је свједок оптужбе Б. К. који потврдио је да је средином јануара 2017. године био у друштву са оптуженим Г. Б., С. А., и Н. Д. (сада К.), која је управљала возилом. Изјавио је да је дошао са славе из К. В. и да су се с осталима нашли у граду. Када су стигли испред пекаре "М.", видео је да оптужени лежи на поду и да га један младић физички напада. Према његовом исказу, тај нападач је држао неки предмет у руци, али није могао тачно описати о каквом предмету се ради. Убрзо су се нападу придружила још двојица младића. К. је навео да је покушао да раздвоји учеснике сукоба, али није физички насрнуо ни на кога. Такође је тврдио да су радници пекаре закључали врата и нису дозвољавали да уђу, иако је сукоб унутар пекаре био видљив. К. је негирао да је оптужени држао било какав предмет, упркос ономе што

је раније записано у полицијском записнику, за који је тврдио да не одговара његовој правој изјави и да је био дат под притиском. Свједоку је предочен Записник о саслушању свједока-општењеног сачињен код ПС Центар број 13-01/2-202/17 од 01.02.2017. године, а у коме је детаљније описао догађај и навео да је 21. јануара 2017. изашао из стана и отишао на славље код пријатеља Н. Р., а затим заједно с Н. Д. кренуо у К. В. на друго славље. Око 23:30 сати сјели су у Опел Џорсу, позвали А. С. и упутили се према Бања Луци, гдје су прво свратили у ноћни клуб „Д.“ и остали до око 03:30. Након тога су одлучили отићи до пекаре „М.“. Док је К. стајао крај аута, примијетио је да се оптужени испред пекаре препире са двојицом момака, тада им је пришао С. у намјери да их раздвоји. Примјетио је да је оптужени у рукама држао предмет налик механичарском кључу. Један од те двојице момака је, у једном моменту када је оптужени кренуо да уђе у пекару, повукао оптуженог за јакну и капуљачу од јакне, према земљи да би га затвореном песницом ударио по глави услед чега је оптужени пао на под. Док се то дешавало, свједоку је пришло треће лице, које такође не познаје, и тупим предметом га ударило у главу након чега је свједок клекнуо на под и ухватио се за галву, а када је видио да тог момка да поново иде према њему, устао је и побјегао према Школи ученика у привреди. Вратио се до аута, рекао Н. да уђе у ауто због личне сигурности. Свједок је остао поред аута, те је кроз посматрао шта се дешава у пекари те видио да тамо двојица туку оптуженог који се налазио код других врата у перкари лежећи на поду. Након минуте-двје стигла је полицијска патрола, нападачи су побјегли према драгстору „С., а убрзо потом дошла је и Хитна помоћ која је одвезла оптуженог превезла ради указивања прве помоћи.

Свједок оптужбе Н. К. (р. Д.) изјавила је да је возила А. С., Б. К. и оптуженог Г. Б. те вечери и да су се након вечерњег изласка упутили ка пекари „М.“. Истакла је да су њени сапутници конзумирали алкохол. Присјетила се да је оптужени током вожње био закачен за куку аутомобила, што је примијетила тек накнадно, јер је осјетила када је одскочио. По доласку пред пекару, примијетила је почетак сукоба, али због шока није могла све прецизно описати. Б. ју је, како тврди, заштитнички удаљио од мјеста догађаја и послао кући. Касније је сазнала да је оптужени из гепека возила извадио неки алат, неки кључ за промјену гума, за који није знала да је ту, јер је возило припадало њеном оцу. Потврдила је да је видјела да је Б. отворио гепек и нешто узео, али није видјела шта. Рекла је да није видјела да је Б. ударио било кога, али је видјела повреду на Б. глави. Свједоку је предочен Записник о њеном саслушању код ПС Центар број 13-01/2-213/17 од 02.02.2017. године. Свједок је потврдила да је тачно оно што је наведено у записнику, у којој изјави је навела да је 20. јануара 2017. заједно с Б. К. отишла на славље код заједничког пријатеља у К. В., гдје су остали до око 23:30, а затим су сјели у њен ауто и, након што су телефоном позвали А. С. и Г. Б., упутили се прво у ноћни клуб „Д.“. Након што су тамо остали до отприлике 03:45, одлучили су се запутити према пекари „М.“. Док је возила поред драгстора „С.“, Н. је зауставила аутомобил јер су се шалили с оптуженим који је изашао из возила. Наставила је да вози јер није била свјесна опасности коју је оптужени могао да проузрокује возећи се на куки. Зауставила је возило испред бутика поред пекаре „М.“. Када се паркирала видјела је да је оптужени сишао са куке и да је на кратко отворио врата гепека и нешто извадио, али није видјела шта. Испред пекаре су стајала двојица или тројица момака, које не познаје, оптужени је пришао тим момцима и почео с њима разговарати. А. и Б. су пришли њима и слједеће

што је видјела је то да један од тих момака прилази Б. и удара га неким тупим предметом у предјелу главе. Б. је мало поклекнуо па се придигао и побјегао према ... школи. После је стигла полицијска патрола, а свјedoкиња се одвезла сама кући.

Свједок оптужбе Д. С. (р. Т.) изјавила је да је радила трећу смјену у пекари „М.“ када се инцидент догодио. Изјавила је да је најприје у пекару ушао крвав младић који је тражио да га склоне јер га „хоће убити“. Провела га је кроз пролаз који је водио ка гаражи. Одмах за њим је ушао други, крупнији мушкарац, који је носио метални предмет налик шипци. Није директно свједочила тучи јер је била у унутрашњости објекта. Сматра да је туча почела испред пекаре. Није се сјећала да ли се повријеђени младић вратио у локал, али је потврдила да је други мушкарац само провјерио да ли је он ту и изашао. Потврдила је и да је полиција дошла на мјесто догађаја. Предочен јој је Записник о саслушању свједока, ПС Центар број 13-01/2-136/17 од 24.01.2017. године. Свједок је потврдила да је тачно оно што је наведено у записнику, а у коме је наведено да је 20/21. јануара 2017. радила трећу смјену у пекари „М.“ (21:30–06:30). Око 04:00 сата зачула је буку и видјела како тројица или четворица непознатих младића улазе у пекару након што су се претходно тукли вани. Један од нападача стао је код судопера и покушавао зауставити крварење, док је други стајао испред касе. Свједок је описала једног од њих као мушкарца од око 23 године, висине око 170 цм и у црној јакни, те другог старог око 25 година, високог око 180 цм у црвеној јакни, који су нападали и ударали момка који је стајао код касе. Заједно са колегицом прискочила је повријеђеном младићу и помогла му да заустави крварење код судопера, док су остали нападачи побјегли из пекаре. На лице мјеста убрзо је стигла полицијска патрола, а потом и Хитна помоћ која је повријеђеног одвезла на указивање помоћи.

Прочитан је исказ С. Б. ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 13-01/2-123/17 од 23.01.2017. године, обзиром да суд није могао обезбиједити његово директно саслушање обзиром да се исти налази у иностранству. Из исказа свједок произлази је свједок саслушан у ПС Центар дана 23.01.2017. године којом приликом је изјавио да повремено ради као помоћни радник у пекари „М.“ и да је у ноћи између 20. и 21. јануара 2017. био на послу од поноћи до 5 ујутро. Око 4 сата ујутро зачуо је буку испред пекаре и изашао са својим пријатељем Д. С. у намјери да смири групу која се физички обрачунавала. Сукоб се убрзо проширио, па су обојица одустали од интервенције и вратили се у унутрашњост да проматрају шта се дешава. Након неколико минута у пекару су утрчала двојица младића, а за њима је услиједила већа група нападача. Један од њих пришао му је с леђа, загрлио га и наређивао да избацује остале младиће из пекаре, на шта је свједок одговорио да није “избацивач” и да то не може учинити. Описао је нападача као мушкарца од око 25 година, висине око 180 цм, просјечне грађе, црне косе и у црној јакни, а другог младића сличних карактеристика, у црвено-црној јакни. Након што су главни нападачи побјегли, свједок и колега су помогли једном момку који је био сав у крви да заустави крварење, а затим су видјели да стиже полицијска патрола. Када је патрола обавила увиђај, свједок је отишао кући.

Прочитан је и записник о саслушању свједока Д. Ж. ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 13-01/2-128/17 од 23.01.2017. године, и утврдио да је свједок саслушана у ПС Центар дана 23.01.2017. године којом приликом је изјавила да је 20/21. јануара 2017.

радила ноћну смјену у пекари „М.“ од 21:30 до 06:30. Око 04:00 сата зачула је буку и увидјела да се испред пекаре физички сукобљавају више непознатих младића. Будући да је у пекари било много гостију, није одмах обратила пажњу на оно што се дешавало вани, него је наставила са својим пословима, али је убрзо видјела како тројица или четворица нападача улазе у просторије пекаре. Један је стао испред касе, други код пећи (судопера), а трећи су остали у унутрашњости, при чему је описала једног нападача, старог око 25 година, високог око 180 цм, црне косе и у црвеној јакни, како удара другог младића код касе, након чега су они заједно с гостима очистили крв код пећи. Недуго затим на место догађаја стигла је полицијска патрола, а потом и Хитна помоћ која је једног од повријеђених превезла на указивање прве помоћи. Д. је навела да не зна имена нападача, али да су јој били познати као редовни посјетиоци пекаре.

Суд је извршио увид у ЦД са снимком надзорне камере из пекаре „М.“ од 21.01.2017. године који је одузет од Д. М. о чему је сачињена Потврда о привременом одузимању предмета од М. Д. ЦЈБ Бањалука СП ПС Центар број 13-01/2-31961/17 од 08.02.2017. године, на који доказ је одбрана приговорила законитости истог јер ЦД није био одмах депонован у суду, већ прво у тужилаштву, а који приговор је суд одбио као неоснован, и дозволио извођење доказа, обзиром да Закон о кривичном поступку РС који је важио у вријеме провођења истраге није прописивао обавезно депоновање предмета који су добровољно предати.

На снимку се види возило које се паркира близу пекаре, на куки возила је стајао оптужени, што је суду било препознатљиво, иако је одбрана тврдила да се лице не може препознати, али конституција лица и искази свједока потврђују да се на куки возила довезао оптужени.

Види се и да оптужени вади неки предмет из гејека возила и прилази двојици момака, да с њима разговара, након чега је уследио напад на оптуженог од стране једног двојице момака с којима је разговарао. Тада је предмет оптуженом испао из руку и узео га је један од момака. Снимком су потврђена свједочења свједока оптужбе, па се види и да оптужени улази у пекару, а за њим улазе други.

Суд је из исказа вјештака мр др Далибора Недића, а у вези са сачињеним Налазом и мишљењем вјештака Завода за судску медицину РС мр. др Далибора Недића од 30.06.2017. године, те медицинском документацијом и то Пријава повреде УКИЦ РС Службе за неурохирургију број 368/17 од 21.01.2017. године на име Б. Г., Отпусно писмо УКИЦ РС Службе за неурохирургију број 368/17 на име Г. Б., Налаз радиолога КТ главе на име Г. Б. од 21.01.2017. године, Налаз и мишљење УКИЦ РС Хитне хирушке пријемне амбуланте број 1549 од 21.01.2017. године на име Г. Б., Налаз и мишљење УКИЦ РС Клиника за болести уха грла и носа број 124166 од 21.01.2017. године на име Г. Б., утврдио да је вјештак мишљења да је да је Г. Б. у ноћном физичком сукобу 21. јануара 2017. задобио повреде Раздерно-нагњечна рана у потиљачној регији главе (дужине ≈ 3 цм), настала ударцем тупом, металном твари (највјероватније механичарским кључем). На основу ЦТ налаза и прегледа код неурохирурга, рана је површинска, без општећења коштаних и интракранијалних структура, те се квалификује као лака тјелесна повреда. Раздерно-нагњечна рана доње усне (≈ 1 цм), настала тупим ударцем песницом; без пријелома костију или

дубљих оштећења, такођер лака тјелесна повреда. Нагњечење (модрице) носа, грудног коша, леђа и обје наткољенице, уз хематоме и отоке — посљедица понављаних удараца ногама и песницама. Појединачне, површинске контузије тих регија такођер су сврстане у лаке тјелесне повреде, јер нису угрозиле живот ни изазвале трајна оштећења. У дискусији налаза, вјештак наглашава да је раздерно-нагњечна рана главе настала једним ударцем тупом, механичком силом, у потпуности усклађена с описом металног кључа. Остале повреде – ударци песницом и ногама – довели су до више контузија на труп и удовима. С обзиром на механизам настанка и благу тежину свих забиљежених озледа, све су оне квалификоване као лаке тјелесне повреде.

Суд је прихватио исказе свједока као истините, јер су исти у сагласности међусобно и са изведеним материјалним доказима. Разлике у исказима, а ко је се односе највише на редослијед дешавања, оправдано је с обзиром на чињеницу да су свједоци А. С. и Б. К. у тренутку догађаја били под утицајем алкохола, нападнути и да се догађај брзо одвијао, док су остали свједоци, радници пекаре, Д. С., Ж.Д. и С. Б., видјели само дио догађаја. Разлике у свједочењу пред судом и исказима датим у истрази су такође разумљиве, обзиром да је прошло више година од дана догађаја. Суд није стекао утисак да је било ко од свједока лагао, па је истима поклонио вјеру, а искази су потврђени и снимком надзорне камере.

Током поступка неспорно је утврђено да је дошло до вербалног и физичког контакта између оптуженог и претходно саоптужених, сада пресуђених Н. Д., А. Б. и М. Т., који су признали кривичну одговорност за радње које су им стављене на терет, односно за извршење кривичног дјела Насилничко понашање из члана 362 став КЗ РС, да су грубим вријеђањем и злостављањем другог, вршењем насиља и изазивањем туче, угрозили спокојство грађана и теже реметили јавни ред и мир, а дјело је извршено у групи и при извршењу дјела је неком лицу нанесена тјелесна повреда. У току поступка из материјалних доказа неспорно је утврђено да су те тјелесне повреде нанесене управо оптуженом Г. Б.. Сви свједоци, а нарочито А. С., јасно су потврдили да је испред и унутар пекаре „М.“ дошло до наглог физичког сукоба: двојица младића, један у црвено-црној јакни и други у плавој, насрнули су на оптуженог који је претходно с њима разговарао, те су му нанијели тјелесне повреде, а Б.К. је видио како је оптужени пао на под и трпио ударце, док су се истовремено појавила и трећа особа у црној јакни која га је тукла поред пећи у пекари. Налаз и мишљење Др Далибора Недића и медицинска документација на име Г. Б. потврђују низ контузија (глава, усна, нос, грудни кош, леђа, наткољенице) и двије раздерно-нагњечне ране, све квалификоване као лаке тјелесне повреде, а механизам настанка је утврђен као ударци тупим предметом (механичарским кључем) и песницама/ногама. Свједок А. С. је описао једног нападача у црвено-црној јакни и другог у плавој, а потом и трећег, поврх њих двојице, који их је тукао унутар пекаре. Б. К. и Н. К. понављају исте описе, двојица у јакнама боје црвено-црне и тамно-плаве, те трећи, високи нападач, а који искази су у потпуности у складу са изјава других свједока, радника пекаре и видео снимком са надзорне камере.

Из изведених доказа несумњиво је утврђено да оптужени није започео тучу, те да је напад на њега услиједио искључиво од стране других учесника, који су му том приликом нанијели тјелесне повреде. Ова чињеница је потврђена и постојањем

правноснажних судских пресуда којима је утврђено да су Д. Н., Т. М. и Б. А. починили кривично дјело Насилничко понашање из члана 362 став 2. КЗ РС, на штету садашњег оптуженог.

Кривично дјело Насилничко понашање из члана 362 став 1. КЗ РС карактерише се чињењем којим се, путем грубог вријеђања, злостављања, вршења насиља, изазивања туче или на други начин, значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир. Квалификовани облик овог дјела, предвиђен ставом 2. истог члана, обухвата ситуације у којима је дјело извршено у групи или је приликом његовог извршења неком лицу нанесена тјелесна повреда.

Међутим, на основу проведених доказа, не постоје чињенице које би указале да је оптужени предузео било коју од законом предвиђених алтернативних радњи извршења овог кривичног дјела, а чијим би се постојањем могла остварити битна обиљежја дјела. Радња извршења овог кривичног дјела има карактер посљедичне радње, што значи да се дјело може извршити сваком радњом којом се озбиљно угрожава сигурност другог. Ипак, ниједан доказ не указује на то да је оптужени предузео било какву радњу која је проузроковала посљедице у смислу законске дефиниције.

Супротно томе, утврђено је да оптужени није никога ударио, нити је вријеђао, као ни да је он изазвао тучу. Напротив, први ударац задат је њему, у тренутку док је стајао и разговарао са нападачима. У том моменту, његов положај тијела није одавао пријетећи став, иако је, неспорно, у рукама држао механичарски кључ. Међутим, тим предметом није замахнуо, нити је исти користио у било каквој радњи агресије. Из доказног материјала произлази да је током цијелог догађаја оптужени имао пасивну улогу, да се кретао у правцу повлачења и покушаја да се склони, односно да се одбрани од напада.

У конкретном случају, једина радња која се оптуженом може ставити на терет јесте то што је из пртљажника возила узео механичарски кључ и држао га у рукама током разговора са другим лицима. Иако се такво понашање, у одређеним ситуацијама, може оцијенити као потенцијално узнемирујуће, чак и када би се прихватило да је тиме угрожено спокојство конкретних лица, то не би довело до настанка посљедица које законом карактеришу кривично дјело Насилничко понашање. Наиме, посљедица овог дјела огледа се у угрожавању спокојства шире заједнице, односно тежем ремећењу јавног реда и мира, а код квалификованог облика у наношењу тјелесне повреде другом лицу.

Сходно наведеном, како је суд утврдио да оптужени није предузео ниједну радњу која би се могла подвести под обиљежја кривичног дјела за које се терети, нити је проузроковао посљедице које би могле оправдати кривичну одговорност, те како у његовом понашању нема елемената ни другог кривичног дјела, суд је оптуженог ослободио од одговорности.

На основу члана 108 став 4 општењени се с упућују да имовинско-правни захтјев остварују у парничном поступку.

Одлука о трошковима кривичног поступка темељи се на одредби члана 100 став 1 ЗКП-а, којом је прописано да када суд донесе пресуду којом се оптужени ослобађа од оптужбе трошкови кривичног поступка, као и нужни издаци оптуженог и нужни издаци и награда његовог браниоца падају на терет буџетских средстава.

Записничар:
Горана Дакић

Судија
Инес Чолић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛИЈЕКУ: Против ове пресуде дозвољена је жалба Окружном суду Бањалука, путем овог суда, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.